

nost s klicanjem sv. Duha, nakar je govoril s prižnice o župniji, ki je družina božjih otrok, p. Jože Šavora, vodja vaje-niškega doma iz Ljubljane.

Po slovesnih večernicah so zažareli z vseh okoliških gričev kresovi in tudi žup-na cerkev je oznanjala z lepo razsvetlja-vo, da je pričel pri Veliki Nedelji 700let-ni jubilej.

Zalibog je bilo v nedeljo zjutraj slabo vreme, ki je motilo svečanosti, katere so pričele z rano službo božjo. Zbranim ver-nikom je pridigal semiški župnik g. Raj-ner Erklavec. Lepo je govoril o župniku kot očetu župnije. Pri sv. daritvi ob 9. uri je imel pridigo prior pater Valerijan Učak. Njegove besede so se nanašale na sv. mašo, ki je središče krščanskega živ-ljenja v vsaki župniji. Za pridigo je slu-žil pontifikalno sv. mašo ob asestenci re-dovne duhovščine veliki mojster — opat Robert Schälzky. Po končani sv. maši je bila zahvalnica za našega mladostnega kralja Petra II. ob priliki njegovega roj-stnega dne.

Igra »Naša apostola« je odpadla zaradi slabega vremena.

Drugi in tretji dan jubileja.

Drugi dan 700letnice 7. september je bil predvsem posvečen spominu vseh onih Velikonedeljanov, ki so v tej dolgi dobi umrli. V nabito polni cerkvi je daroval slovesno črno sv. mašo ob 6. uri zjutraj p. prior Val. Učak. Po sv. maši je bila procesija na prenovljeno ter okrašeno pokopališče, kjer je govoril g. p. prior.

Popoldne krog 5. ure se je zbrala vsa župnija k slovesnemu sprejemu ljubljans-kega škofa. Zvonovi so odzvonili, topiči so odgrmeli, ko sta vladiko pozdravila velikonedeljski g. župnik in škofov koroški rojak g. učitelj Kotnik. Sprevod je zavil po sprejemu v cerkev, kjer je imel pridigo o presv. Rešnjem Telesu središki g. župnik p. Alfonz Klemenčič. Po cerk-venem govoru se je številni narod razvil v nočno evharistično procesijo, ki se je pomikala skozi Veliko Nedeljo ob svitu bakel. V res veličastnem pohodu je nosil

Krajevne šolske odbore prosimo, da svo-ja naročila za šolske potrebščine pošljejo na naslov: Tiskarna sv. Cirila v Maribor ali v Ptuj.

Najsvetejše ljubljanski g. škof. Zvonovi so slovesno pritrkavali iz župne cerkve, kresi so svetili, rakete so švigale, pokalo je iz topičev in narod je ganljivo prepe-val . . . Nočno procesijo je zaključil bla-goslov.

Končala je proslava 7. septembra s po-menljivo igro »Naša apostola« na obšir-nem dvorišču križniške pristave.

Sklepne slovesnosti so se vršile na Ma-rijin praznik 8. septembra. Pred rano sv. mašo je pridigal središki kaplan p. Nor-bert Klement o nebeški Materi Mariji. Tiho sv. mašo, med katero so pristopali verniki v obilnem številu k mizi Gospodo-vi, je odslužil ljubljanski knezoškof.

Kmalu po rani sv. maši so pričakali na meji fare konjeniki in kolesarji našega nadpastirja, kjer mu je izrekel dobrodo-šlico g. Rajh. Ljudje iz sosednih župnij so prihitali pod vodstvom duhovščine v procesijah, da pozdravijo s številno mla-dino svojega škofa. Po prisrčnem pozdra-vu z mahanjem z robčki so govorili vlad-iki v pozdrav: domači g. župnik, zastop-

nik občine, šole, gasilcev ter ljudskošol-ske mladeži.

Prevzvišeni se je zahvalil za prisrčni sprejem in se je podal z duhovniki na tri-buno, na kateri je bil oltar in govorniški oder.

Številne množice je navduševal za žup-no cerkev kot skupni dom vseh župljanov ljubljanski škof. Po pridigi je odslužil ti-ho sv. mašo z ljudskim petjem in ob spremljevanjem središke godbe naš kne-zoškof.

Po službi božji je otvoril slavnostno zborovanje g. prior p. Učak. Po izreče-nem pozdravu na cerkvene ter svetne do-stojanstvenike so bile odposlane tri brzo-javke: sv. očetu, kralju in velikemu moj-stru. Sledil je govor našega nadpastirja. Za škofom so govorili: starešina srezke-ga sodišča v Mariboru g. dr. Lovrenčič, ki je kot slavnostni govornik obravnaval razmerje med župnijo ter javnim življe-njem, ter za njim še zastopniki vseh žup-nij velikonedeljske dekanije.

Po končanem zborovanju je pel narod zahvalno pesem in naš vladika je podelil kot zaključek 700letnega tridnevnega ju-bileja navzočim množicam blagoslov z Najsvetejšim.

Popoldne je bila na križniški pristavi ponovitev igre »Naša apostola«, kateri sta prisostvovala oba slovenska škofa.

PROSVETNI TABOR V PETROVČAH.

Prosvetni tabor katoliških mož in fantov se vrši 20. septembra 1936 v Petrovčah s sv. ma-šo ob devetih in pridigo. Govori teharski gosp. župnik Pavel Vesenjāk. Po službi božji bo zbo-rovanje. Vsem katoliško zavednim moškim kli-čemo: na veselo svidenje pri Materi božji v Pe-trovčah! Vsi na praznik!

Narodna prosveta v Središču ob Dravi vpri-zori v nedeljo dne 27. septembra ob 7. uri zve-čer veseligrso s petjem v petih dejanjih »Šte-

vilke gospe Rožmarinke«. Vljudno vabljeni vsi prijatelji smeha in obenem pouka.

Zgornja Ponikva. Lepo se je obnesla 8. sept. cerkvena slovesnost na Gornji Ponikvi, ob ka-terih priliki je bila blagoslovljena nova fantov-ska zastava mladeniške organizacije. Zastava je krasno delo šolskih sester iz Maribora. Poleg številnih botrov in boterc je bil slavnostni bo-ter tudi mestni župan celjski g. Mihelčič, ka-terih je tudi pri dopoldanski cerkveni proslavi imel na navzoče pomemben govor. Mladeniška organizacije je pod vodstvom Razdevšek Tileka popoldne vprizorila igro »Igra od dobrote«. Pri celodnevni proslavi je igrala rudarska godba iz Velenja. Mladeniški organizaciji za tako hiter napredek moramo le častitati!

»Če jih pri enem kraju naženeš, ti pri drugem spet prilezejo . . . Pregnati te zalege nisi kos.«

»Da, da, v desetih letih znamo imeti že prav-čedno število ciganov na Bistrici,« jo je spet Rutar zasolil.

Ravnjak je menil, da letijo te besede na njegove bodoče otroke; živo je zardel in zaškripal z zobmi. Toda že so se oglasili drugi:

»Tako se nam bo zgodilo kakor onim na Beli . . . Da, tam so pred petdesetimi leti sprejeli neko ciganko z otrokom; danes pa je že čez sto ciganov, ki imajo vsi na Beli domovinsko pravico . . . Beljani pa plačujejo za njimi, da se jim črno dela pred očmi, take doklade imajo. Kaj mislite: toliko beračev in potepuhov na eni občini!«

Ko da bi mu s kolom po glavi razbijal, tako je bilo Ravnjaku. Nekaj časa se je še otepal, potem pa je obsedel ves skrhan in malodušen. Da bi ga do kraja pritisnil, mu je Stopar tole zasolil:

»Občinski možje smo dolžni, da varujemo občino vsake škode. Ako ostaneš pri svoji nameri, nam ni druge, ko na glavarja se moramo obrniti.«

»Vsaj župana moramo dobiti drugega, takega, ki se ne bo s cigani bratil,« je zarogovilil Rutar.

Tedaj je Ravnjak prebledel in se od jeze stresel. Pobral je klobuk in odropotal, ne da bi koga po-zdravil.

Ko je prišel domov, so se ga posli kar prestrašili, tak je bil. Obraz mu je bil spačen, ne besede ni rekel, ni jedel nič, niti slekel se ni, kakor zmešan je letal ves večer po svoji čumnati gor in dol. Šele proti polnoči se je toliko umiril, da je začel trezno misliti.

Živo se je spomnil vsega, kar so mu govorili občinski možje, spomnil tudi tega, kar mu je sestra nametala v obraz, vse bolj ga je navdajal strah pred sramoto in ponižanjem, ki ga je čakalo, in nič dru-gega ni imel, da bi se bil branil pošastnih prikazni bodočnosti kakor svojo ranjeno ljubezen in sočutje z dekletom in besedo, ki jo ji je dal . . . V duši mu je divjal vihar in ga gnal skoraj v obup. Zdaj je bil videz, da je zmagala ljubezen; koj nato so mu za-mračili srce strahovi, ki so jih zbudili neusmiljeni ljudje.

Najhujše se mu je zdelo to, da bi vsa reč prišla pred okrajnega glavarja. Okrajni glavar ga je zelo čislal in mu je že večkrat pokazal, koliko na njega da. Da bi ga pred tem osmešili, da bi ga ta moral grajati, morda celo odstraniti, to se je zdelo Rav-njaku bolj strašno ko vse drugo.

Dva dni in dve noči je vihrala burja v njegovi duši; potem je čast premagala ljubezen. Odločil se je, da se ciganke odreče in se z njo lepo pobota. Ta svoj sklep je takoj razodel nekaterim občinskim možem, ki so ga po vsej fari razglasili.

(Dalje sledi.)

železniških prelazih do-sedanje zatvornice s signalnimi svetilkami. Te luči bo mogoče vpe-ljati, ker se je že posre-čila tozadevna iznajdba nekemu češkemu inžen-erju. Nova vpeljava bo posebno velikega po-mena za avtomobiliste, katere bo v noči opozar-jala na prihod vlakov in bo izostalo toliko trčenj avtomobilov z lokomotivami.

Indijanci so imenovali svoje pipe tobago.

Kolumb, odkritelj A-merike, je naobrnil to besedo na zelišče, kate-rega so palili Indijanci v svojih pipah in je krstil rastlino za tobac-co. Naša beseda tabak je nastala iz omenjene-ga nerazumevanja.